

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (ötödik tanács)

2004. május 28.*

A T-253/03. sz. ügyben,

az **Akzo Nobel Chemicals Ltd** (székhelye: Surrey [Egyesült Királyság])

az **Akcros Chemicals Ltd** (székhelye: Surrey)

(képviselik őket: C. Swaak és M. Mollica ügyvédek)

felpereseknek,

támogatják őket:

a **Council of the Bars and Law Societies of the European Union** (székhelye: Brüsszel (Belgium), képviseli: J. Flynn QC),

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten** (székhelye: Hága [Hollandia], képviseli: O. Brouwer ügyvéd)

és

a **European Company Lawyers Association (ECLA)** (székhelye: Brüsszel, képviselik: M. Dolmans, K. Nordlander ügyvédek, és J. Temple-Lang solicitor)

beavatkozóik,

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: R. Wainwright és C. Ingen-Housz, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

a **Section on Business Law of the International Bar Association** által — az ügyvédi titoknak („legal professional privilege”) a Szerződés [81]. és [82]. cikkének végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (Első rendelet a Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról, HL 13., 1962.2.21., 204. o.; magyar

nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 14. cikke (3) bekezdésének megfelelően elrendelt vizsgálat keretében lefoglalt egyes iratokra történő alkalmazása iránti kérelmet elutasító C (2003) 1533 végleges határozat megsemmisítése iránti kérelemre vonatkozó jelen ügyben a felperesek kereseti kérelmének támogatására – benyújtott beavatkozási kérelem tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (ötödik tanács),

tagjai: P. Lindh elnök, R. García-Valdecasas és J. D. Cooke bírák,

hivatalvezető: H. Jung,

meghozta a következő

Végzést

- 1 2003. január 30-án a Bizottság a Szerződés [81]. és [82]. cikkének végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (Első rendelet a Szerződés 85. és 86. cikkének végrehajtásáról, HL 13., 1962.2.21., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 14. cikkének (3) bekezdése alapján elfogadta a C (2003) 85/4 határozatot (a továbbiakban: a 2003. január 30-i határozat), amely többek között az Akzo Nobel Chemicals Ltd-t és az Akcros Chemicals Ltd-t (a továbbiakban: felperesek), valamint a leányvállalataikat arra kötelezi, hogy vessék alá magukat egy,

a lehetséges versenyellenes magatartás bizonyítékait kutató vizsgálatnak. 2003. február 10-én a Bizottság — szintén a 17. rendelet 14. cikkének (3) bekezdése alapján — elfogadta a C (2003) 559/4 határozatot (a továbbiakban: a 2003. február 10-i határozat), amely módosította a 2003. január 30-i határozatot.

- 2 A fent említett határozatok alapján 2003. február 12-én és 13-án a felperesek Ecclesben (Manchester, Egyesült Királyság) található irodáiban megtörtént a helyszíni vizsgálat. A vizsgálat folyamán a Bizottság tisztviselői számos iratról másolatot készítettek. Ezen eljárás során a felperesek képviselői jelezték a Bizottság tisztviselőinek, hogy egyes iratokra valószínűleg kiterjed az ügyvédi titok. A szóban forgó iratok vizsgálatakor öt irattal kapcsolatban nézeteltérés keletkezett; ezeket kétféleképpen kezelték. Két irat esetleges védettsége tekintetében a Bizottság tisztviselőinek a helyszínen nem sikerült végleges döntést hozniuk. Tehát másolatot készítettek róluk, és a másolatokat egy lepecsételt borítékba tették, amelyet a vizsgálat befejeztével magukkal vittek. Ami a három másik vitatott iratot illeti, a Bizottság vizsgálatért felelős tisztviselője úgy ítélte meg, hogy azokat nem védi az ügyvédi titok, következésképpen másolatot készített róluk, és a másolatokat az ügyiratokhoz csatolta anélkül, hogy lepecsételt borítékban elkülönítette volna.
- 3 2003. február 17-én a felperesek levelet juttattak el a Bizottsághoz, amelyben ismertették azokat az indokokat, amelyek alapján szerintük ezt az öt iratot ügyvédi titok védi. 2003. április 1-jei levelében a Bizottság tájékoztatta a felpereseket, hogy a 2003. február 17-i levelükben előadott érvek nem teszik lehetővé olyan következtetés levonását, amely szerint az érintett iratokat valóban ügyvédi titok védi. Ugyanebben a levélben a Bizottság azonban jelezte a felpereseknek, hogy két héten belül észrevételeket tehetnek ezen előzetes határozattal kapcsolatban, a határidő lejárta után pedig a Bizottság végső határozatot fogad el.

- 4 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. április 11-én benyújtott keresetlevelével a felperesek keresetet indítottak, lényegében a 2003. február 10-i és szükség szerint a 2003. január 30-i bizottsági határozat megsemmisítése tárgyában, amely határozatok arra kötelezték ezeket a társaságokat és leányvállalataikat, hogy vessék alá magukat a szóban forgó vizsgálatnak (a T-125/03. sz., Akzo Nobel Chemicals és Akcros Chemicals kontra Bizottság ügy).
- 5 2003. május 8-án a 17. rendelet 14. cikkének (3) bekezdése alapján a Bizottság meghozta a C (2003) 1533 végleges határozatot (továbbiakban: a 2003. május 8-i határozat). E határozat 1. cikkében a Bizottság elutasította a felperesek arra irányuló kérelmét, hogy visszakapják a vitatott iratokat, illetve, hogy a Bizottság igazolja a birtokában lévő ezen iratok valamennyi másolatának megsemmisítését. A 2003. május 8-i határozat 2. cikkében a Bizottság egyébként jelezte azon szándékát, hogy kinyitja a két iratot tartalmazó lepecsételt borítékot.
- 6 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. július 4-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján keresetet indítottak a 2003. május 8-i határozat megsemmisítése iránt.
- 7 A 2003. július 30-án benyújtott kérelmével a Council of Bars and Law Societies of the European Union (az Európai Unió Ügyvédi Kamaráinak Tanácsa, a továbbiakban: CCBE), 2003. augusztus 7-i kérelmével az Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (továbbiakban: a Holland Ügyvédi Kamara), 2003. augusztus 18-i kérelmével pedig a European Company Lawyers Association (Társasági Jogászok Európai Egyesülete, továbbiakban: az ECLA) kérte, hogy a felperesek kereseti kérelmének támogatása érdekében beavatkozhasson a perbe. Az ötödik tanács elnökének 2003. november 4-i végzése megengedte a CCBE, a Holland Ügyvédi Kamara és az ECLA beavatkozását.

- 8 2003. november 25-én a Section on Business Law of the International Bar Association (továbbiakban: SBL), képviseli: J. Buhart ügyvéd, beavatkozási kérelmet nyújtott be a felperesek kereseti kérelmének támogatására.
- 9 Beavatkozási kérelmében az SBL úgy érvel, hogy a jelen ügy kimeneteléhez fontos érdeke fűződik. Azt állítja, hogy a jogvita az ügyvédi titkot érintő elvi kérdéseket vet fel, és ezért egy, a felpereseket elmarasztaló ítélet közvetlenül érintené vállalati jogász tagjait. Ebben a tekintetben az SBL kiemeli, hogy 2002. május 31-én jóváhagyott egy határozatot, amely minden jogrendszer vállalati jogászára nézve támogatja az ügyvédi titoktartás elvét. Az SBL úgy véli, hogy közvetlenül és sajátosan érdekelt az eljárás eredményében, és hogy a beavatkozási kérelme megfelel az olyan reprezentatív egyesületek beavatkozási kérelmét engedélyező joggyakorlatnak, amelyek céljai között szerepel a tagok érdekvédelme. Végül az SBL azt kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek megfizetésére, beleértve azokat a költségeket is, amelyek a jelen beavatkozási kérelemhez kapcsolódnak.
- 10 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116. cikke 1. §-a első bekezdésének megfelelően a beavatkozási kérelmet kézbesítették a feleknek.
- 11 2003. december 18-án benyújtott beadványukban a felperesek úgy ítélték meg, hogy az SBL nyilvánvalóvá tette az ezen ügy rendezésében való érdekeltségét, és kérték az Elsőfokú Bíróságot, hogy engedje meg a beavatkozást. Egy ugyanazon nap benyújtott külön beadványukban az ügy SBL-lel szembeni bizalmas kezelését kérték.

- 12 2003. december 9-én benyújtott beadványában a Bizottság úgy vélte, hogy az SBL nem bocsátott rendelkezésre kellő bizonyítékot ahhoz, hogy az eljárási szabályzat 44. cikke 5. §-a a) pontjának megfelelően világosan megállapítható legyen jog szerinti létezése vagy legalább perképessége. A Bizottság állítása szerint tehát az SBL működési szabályzatából nem következik, hogy joga van keresetet indítani az Elsőfokú Bíróság előtt. Végül a Bizottság azt kérte az Elsőfokú Bíróságtól, hogy az SBL-t kötelezze a Bizottság beavatkozási kérelemmel összefüggésben felmerült költségeinek megfizetésére. Egy ugyanazon nap benyújtott külön beadványában a Bizottság kifejtette, hogy nem kér bizalmas kezelést az SBL-lel szemben.
- 13 2004. január 7-én benyújtott észrevételeiben a CCBE azt állította, hogy az SBL beavatkozási kérelme elfogadhatatlan. A CCBE többek között kétségét fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy az SBL rendelkezik-e a jogalanyiságot megalapozó alapvonásokkal (a Bíróság 41/73., 43/73–48/73., 50/73., 111/73., 113/73. és 114/73. sz., Générale sucrière és társai kontra Bizottság ügyben 1973. december 11-én hozott végzésének [EBHT 1973., 1465. o.] 3. pontja), különösen mert a tagjai képviseletét illetően nem rendelkezik autonómiával. A CCBE kiemelte, hogy az SBL csak egy része az International Bar Associationnak (a továbbiakban: az IBA), amelyet nem képviselhet. A CCBE továbbá úgy érvelt, hogy az SBL nem a tagjai érdekét védő reprezentatív egyesület.
- 14 A többi beavatkozó nem emelt kifogást ezen beavatkozási kérelem ellen.
- 15 Az eljárási szabályzat 116. cikke 1. §-a harmadik bekezdésének megfelelően az ötödik tanács elnöke a tanács elé terjesztette a beavatkozási kérelmet.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 16 Megjegyzendő, hogy az SBL a jogászokat globális szinten képviselő, ügyvédi kamarákat, vállalati jogászi egyesületeket és egyéni ügyvédeket, illetve jogászokat egyaránt magában foglaló IBA három szekciójának egyike. Az SBL a maga részéről egyéni jogászokat tömörít, mégpedig több mint 12 500 nemzetközi kereskedelmi joggal foglalkozó jogászt, akik 185 országban független jogászként vagy vállalati jogászként (ilyenből több mint 3000 van) tevékenykednek.
- 17 A Bíróság alapokmánya 40. cikkének második bekezdése alapján — amely ugyanezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése értelmében az Elsőfokú Bíróságra is alkalmazandó — az Elsőfokú Bíróság elé előterjesztett jogvitákban a beavatkozás joga nemcsak a tagállamokat és a Közösség intézményeit illeti meg, hanem minden olyan egyéb személyt is, aki igazolja, hogy jogos érdeke fűződik a jogvita kimeneteléhez.
- 18 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint olyan reprezentatív egyesületek beavatkozása megengedett, amelyeknek célja az, hogy tagjaikat megvédjék a tagokat érintő elvi kérdéseket felvető ügyekben (a Bíróság elnöke által a C-151/97. P(I). és C-157/97. P(I). sz., National Power és PowerGen ügyben 1997. június 17-én hozott végzés [EBHT 1997., I-3491. o.] 66. pontja és a C-151/98. P. sz., Pharos kontra Bizottság ügyben 1998. szeptember 28-án hozott végzés [EBHT 1998., I-5441. o.] 6. pontja; az Elsőfokú Bíróság elnöke által a T-13/99. R. sz., Pfizer kontra Tanács ügyben 1999. március 22-én hozott végzés [az EBHT-ban még nem tették közzé] 15. pontja és T-53/01. R. sz., Poste Italiane kontra Bizottság ügyben 2001. május 28-án hozott végzés [EBHT 2001., II-1479. o.] 51. pontja). Különösen akkor lehet megengedni egy egyesület beavatkozását, ha az az érintett ágazatban jelentős számú aktív szereplőt képvisel, céljai magukban foglalják a tagok érdekképviseletét, az ügy felvethet az érintett ágazat működését érintő elvi kérdéseket, és így a tagok érdekeit nagymértékben érintheti az abban az ügyben hozott ítélet, amelybe az egyesület beavatkozna (ebben az értelemben lásd az Elsőfokú Bíróság T-87/92. sz., Kruidvat kontra Bizottság ügyben 1993. december 8-án hozott, az Yves Saint Laurent Parfums SA beavatkozási kérelmét elutasító végzésének [EBHT 1993., II-1375. o.] 14. pontját).

- 19 Ebben a tekintetben az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy az SBL alapszabálya II. cikkének megfelelően az SBL által követett célkitűzés az, hogy elősegítse a tagjai közötti információcserét, és hogy — az egész világra kiterjedő pénzügyi és kereskedelmi területen meglévő jogi szabályozások, gyakorlatok és szakmai feladatok szempontjából — megkönnyítse a tagjai közötti kommunikációt, valamint olyan ezzel kapcsolatos tervekre vállalkozzon, amelyeket a „Section Council” jóváhagyhat.
- 20 Az Elsőfokú Bíróság tehát megállapítja, hogy az SBL alapszabálya a célkitűzések között nem írja elő a tagok érdekvédelmét vagy képviselőit. Az SBL-nek valójában csak az a célja, hogy előmozdítsa a tagjai közötti információcserét és kapcsolatokat, valamint a jog bizonyos területeinek vizsgálatát könnyítő konferenciák szervezését. Beavatkozási kérelmében az SBL kiemeli, hogy az a feladata, hogy vállalati jogász tagjainak vitafórumot, illetve olyan fórumot biztosítson, amely iránymutatást ad a vállalatok keretein belül való hatékony működés módjáról, és amely egyúttal a legszigorúbb szakmai normáknak megfelelően tiszteletben tartja a vállalat célkitűzéseit.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság ezenkívül megállapítja, hogy az SBL alapszabálya III. cikke 1. szakaszának megfelelően az SBL tagjai formailag tagjai az IBA-nak, amelynek az SBL az egyik szekciója. Alapszabályának I. cikke alapján az SBL-t tehát az IBA-n belül hozták létre. Fontos megjegyezni, hogy alapszabálya VII. cikke 6. szakaszának megfelelően az SBL nem vállalkozhat semmilyen cselekményre az IBA nevében vagy képviselőjében, ez utóbbi „Counciljának” felhatalmazása vagy utólagos jóváhagyása nélkül. E tekintetben az SBL beadványában kifejtette, hogy beavatkozási kérelmét nem az IBA vagy annak valamely másik szekciója nevében fogalmazta meg.
- 22 Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság úgy ítéli meg, hogy az SBL nem olyan reprezentatív egyesület, amelynek célja a belső jogászoknak a fent említett (18. pont) ítélkezési gyakorlat értelmében vett érdekvédelme.

- 23 Az előző megállapításokat figyelembe véve azt a következtetést kell levonni, hogy az SBL nem igazolta, hogy a Bíróság alapokmánya 40. cikkének második bekezdése értelmében jogos érdeke fűződik a jogvita kimeneteléhez.
- 24 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság elutasítja a beavatkozási kérelmet.

A költségekről

- 25 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 1. §-a szerint a költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben kell határozni. Minthogy az SBL tekintetében a jelen végzéssel az eljárás befejeződik, határozni kell a beavatkozási kérelmével összefüggésben felmerült költségekről.
- 26 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az SBL-t, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját, valamint a Bizottság jelen beavatkozási eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek viselésére. Minthogy a felperesek és a beavatkozók ebben a tekintetben nem terjesztettek elő kérelmet, maguk viselik költségeiket.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

meghozta a következő végzést:

- 1) A Section on Business Law of the International Bar Association beavatkozási kérelmét elutasítja.**
- 2) A felperesek által előterjesztett azon kérelemről, amelyben az ügy Section on Business Law of the International Bar Association előtti bizalmas kezelését kéri, nem kell dönten.**
- 3) A Section on Business Law of the International Bar Associationt kötelezi a saját, valamint a Bizottság beavatkozási eljárással kapcsolatban felmerült költségeinek viselésére.**
- 4) A felperesek és a beavatkozók maguk viselik a beavatkozási eljárással kapcsolatban felmerült költségeiket.**

Luxembourg, 2004. május 28.

H. Jung

hivatalvezető

P. Lindh

elnök